

{ אז נדברו }

פרשת ויצא תשע"ט | גליון מספר: 397 | לסדר: " הפעם אודה את ד' "

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

**ניתן לקבל את הגיליון
בשירות פקס,**

בטלפון: 0795544159

**ניתן לקבל גיליונות בודדים
בלבד (לא לשיבות)**

**בכתובת חזון איש 34 פינת
דסלר, משפחת דרייפוס.**

**ובביתר עילית רחוב החוזה
מלובלין 19/3**

**תרומות!! רבות,
תרומות!!!**

**אנו זקוקים לתרומות
להוצאת הגיליון...**

להשתתפות בהוצאת הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

”

למה ליעקב אבינו היו שנים עשר שבטים?? לא עדיף בן אחד בלבד??

השבוע נדבר על שבט אשר!!!! אם אתה זוכר בשנתיים האחרונות מידי פעם אני מקדיש מאמר מיוחד לאחד מהי"ב שבטים... (כתבתי כבר על ראובן, על שמעון, על זבולון, על בנימין, וגם על דן... על לוי גם נכתבו כמה מאמרים, ועל שבט יהודה ויוסף והניגוד שביניהם נכתבו כבר עשרות מאמרים אבל הפעם לצורך העניין נתמקד בשבט אשר!!!!) כן... יש עניין לעסוק בסוגיה הזו ששמה שנים עשר שבטים בזה... **ותתפלא לשמוע: זה ממש גופי תורה!!!!** והההרריה הכי פשוטה: שיש פרשה מיוחדת בתורה שקוראים לה פרשת דגלים!!! לתורה חשוב להדגיש לנו שלכל שבט היה דגל משלו... והמדרש אומר שעם ישראל נתאוו לדגלים והקב"ה מילא את בקשתם ועשה אותם דגלים דגלים.. (והמדרש מסיים ואומר שזה מה שאנחנו אומרים מידי יום בתפילה "ובשם אלוקינו נדגול- ימלא ה' כל משאלותיך") **כתוב כאן להדיא:** שיש לכל שבט דגל מסוים!!! תפקיד יחודי מסוים ששונה ומובדל מחבירו!!!! וכעת לא נותר לנו אלא להתבונן מה תפקידו ודגלו של כל שבט (וממילא גם באיזה שבט אני הכי מוצא את עצמי...??) וכמובן: שאם נבין את זה טוב... זה יעזור לנו בפרט בתקופה הזו להתגבר ולהתעלות מעל הפערים והמחלוקות הגדולות שנתגלעו בינינו... הגיע הזמן שכל אחד מאיתנו יפנים **שיש שנים עשר שבטים!!!! לא יעזור לך כלום!!!!** כמה שתהיה בטוח בצדקת דרכך... וכמה שתתאמץ להסביר לעצמך ולכולם עד כמה הצד השני טועה ואתה לא.. עדיין לא תמלט מהעובדה המוגמרת שיש!!!! יש בתוך עבודת ה' מקום לעוד "א שבטים חוץ מהשבט שלך... **ומי שזה לא מתאים לו...** אז הוא צריך לקחת טיפוס ולמחוק פרשות שלמות בתורה ומאות פסוקים בתורה. **לפניך רשימה חלקית:**

פרשת ויצא!!!! לאורך כל הפרשה יעקב אבינו וארבע האמהות עסוקים כל הזמן בכבוד ראש סביב הסוגיה הנוראה ששמה העמדת שנים עשר שבטים... כל השיח מסתובב סביב זה... (הם שוכרים בזה (יששכר) וגדים בזה (בא גד) ודנים בזה (דניני אלוקים) ומתים על זה... (מתה אנוכי) מאושרים בזה (אשר)... וגם שנאים על זה ועניים על זה (ראובן ושמעון...) ומודים על זה (יהודה)) בקיצור: הכל מסתובב סביב זה!!! סביב מה?? סביב ערך כזה שקוראים לו **שנים עשר שבטים!!!!**

זאת אומרת: פרשת ויצא מלמדת אותנו שיש ערך יהודי **ששמו שנים עשרה! לא! אין אחד!!!!** אין דרך אחת ביהדות!! יש שנים עשר שבטים!! **ומי שלא מתאים לו...** אז שלא יגיע לבית הכנסת בפרשת ויצא... מי שלא מוכן לקבל את המושג ששמו שנים עשר שבטים... שיגיש תלונה ליעקב אבינו חבל אבינו יעקב... הכי אידיאלי אם היה לך רק בן אחד... הלא הוא הרב שלי... הבית כנסת שלי... הנציג שלי בעיריה וזהו... היינו חוסכים את כל המריבות... היינו חוסכים את מכירת יוסף... מה רע בבן אחד?? הרי לאברהם היה בן אחד... ליצחק היה בן אחד... ליעקב אבינו היה צריך להיות בן אחד... שכמובן שזה הרב שלי והדרך שלי... ו... זהו?? **נ... מה אתה אומר???**

אז כנראה... כנראה שיעקב אבינו הבין קצת אחרת ממך... ולמרות שהוא מאוד מאוד מעריך את השבט שלך והרב שלך ואת הדרך שלך... אבל בכל זאת הוא הבין שיש צורך בעוד י"א שבטים חוץ מהשבט שלך!!!! כנראה שיעקב אבינו שדמותו חקוקה במרכבה... הרי מהגובה הזה הוא ראה מה שאני ואתה לא כ"כ רואים... כן... כנראה שאנחנו עדיין עומדים רק למרגלות סולם יעקב... ופה!! במקום הזה אנחנו לא מסוגלים להכיל שתי דרכים... אז זהו שיש שני דרכים!!!! ומי שזה לא מתאים לו שיחפש לעצמו יהדות אחרת... **מי שלא מסכים איתי... שירים את היד!!!!**

הלאה... עוד קצת יותר משבועיים אנחנו נדפדף לפרשת נשא ושם יש פרשה ארוכה ארוכה... פרשת קרבנות הנשיאים... שכל אחד מהנשיאים הקריב אותו קרבן!!!! והתורה חוזרת שנים עשר פעמים על אותם קרבנות... כי כל פעם נשיא אחר מקריב... (זה מה שעושה את פרשת נשא לפרשה הארוכה בתורה.) והאמת היא שאני לא מבין מה העניין לחזור כל פעם על אותה פרשה?? **הרי הנשיא שלי כבר הקריב** ביום השני או השלישי... **אז אני מצידו כבר סיימתי...** אז מה צריך לקרא גם על הנשיא האחד עשרה והשנים עשרה...?? **את מי הם מעניינים??** הרי הנשיא שלי כבר מסודר?? הוא כבר כתוב... הוא כבר בפנים... נ... ואלא קשיא???

אלא על כרחך: אם התורה ראתה לנכון לכתוב ולפרט לא רק את הנשיא שלי אלא גם את ה"א נשיאים שחוץ ממני... **כנראה שלתורה חשוב שאני אדע שיש!!!!** שיש גם עוד נשיאים... נכון אמנם שאני נולדתי בנחלת יששכר... שם נולדתי... שם נולדו הוריי... ואני מצידו לא מכיר משהו אחר... **אז זהו!!!! שבנקודה הזו התורה לא מסכימה שאני אהיה מצומצם!!** התורה דורשת ממני לצאת מהקופסא ולדעת שיש!!!! שיש עוד נשיאים... (לא!!! שלא תבין לא נכון: התורה מאוד מעריכה אותי שאני שמור... ואני לא מכיר מושגים קלוקלים... ואני לא מושפע מדעות זרות... זה מאוד חשוב!!!! אבל בפרט הזה התורה לא מסכימה להשאיר אותי מצומצם!!!!) התורה דורשת ממני לקרא לא רק את הקרבנות של הנשיא שלי אלא גם של הנשיא השני והשלישי והאחד עשר... ולתורה חשוב להראות לי שגם הם קיימים ושיום לטובה!!!! התורה מצד אחד לא רוצה שאני אעזוב את השבט שלי... אבל מאידך התורה לא מסכימה לי שאני אהיה מנותק ולא אדע שיש עוד שבטים!!!! התורה מחייבת אותי שלוש פעמים בשנה להיכנס בשער אחד יחד עם שנים עשר שבטים... ורק ברקע הזה הקב"ה מוכן לראות אותי ולשמוח איתי... **מישהו חולק על מה שאמרתי עכשיו???** מי שזה לא מוצא חן בעיניו... שימחוק תשעים פסוקים בפרשת נשא! מי שמוכן להעריך רק את נחשון בן עמינדב ולא מוכן להכיל את אחריו בן עינן. אז יש לו בעיה עם הספר תורה של העם היהודי. ברור?? מי שלא מסכים איתי... שיקום!!!! שיבא!!! שיתווכח!!! תנו עדיכם ותצדקו...עכ"פ בשבוע זה נתמקד בשבט אשר.. בדגל הזה ששמו אשר...

בעמוד 3-4 בגיליון זה

“

תרומות!!! אנא, תרומות!!!

אנו זקוקים לתרומות להוצאת הגיליון...

ניתן להקדיש לעי"נ ולרפואה ולהצלחה...

ירושלים: איך את מרגישה???

מאמר זה נכתב עוד לפני תוצאות הבחירות בירושלים... והאמת היא שטוב שכך!!! כי התוצאות לא באמת משנות... הדברים האלו תמיד נכונים בין כך ובין כך...

הלו... ירושלים עיר הקודש...??

מה נשמע?? ואם ערצער???

זה לשון המדרש: וכן אנו חייבין לנרש את שלום ירושלים בית קדשנו ותפארתנו, שנא' ודקשו את שלום העיר אשר הגליתי אתכם ממנה כי בשלומה יהיה לכם שלום. כתוב כאן: שמוטלת עלינו חובה לדרוש בשלום ירושלים!!! אם ככה... אז בא באמת ונקיים את חובתנו... ובכן: פונים אנו אלייך ושואלים---

ירושלים עיר הקודש: מה שלומך? איך את מרגישה?

שמענו שמישהו מסעיר מתרחש בגבולך... יש בלגון... יש מחלוקת... אז מה נשמע איך ירושלים עיר הקודש?? איך הימים הסוערים האלו עוברים עלייך?? ירושלים עיר קדשנו... אנחנו דואגים לשלומך... האמת היא שאם נהיה כנים אנחנו מודים שאלבא דאמת אנחנו דואגים לעצמנו... והיות וירמיהו הנביא הודיע לנו חד משמעית שהשלום שלנו תלוי בשלומך... אז אנחנו חוששים לעורינו וחרדים לשלומנו ושואלים בדאגה: מה שלומך ירושלים עיר הקודש...??

אנא ממך ירושלים... תסבירי לתושבייך... תעירי את תשומת ליבם שיפנימו שעם כל הכבוד לעשרות אלפי החרדים שמתגוררים בירושלים... הם עדיין הסיפור הקטן!!!! ירושלמים יקרים: נא לא לשכוח... שברגעים אלו ממש... חצי מיליון יהודים נמצאים באימת מוות תחת התקפת טילים... ומה אתם חושבים?? משם!!! מהאזעקות ומהיריטורים... משם הם מתפללים... ולאיפה?? לכיוון ירושלים!!!! מה יש?? למה לכיוון ירושלים?? **כי בשלומה יהיה להם שלום!!!!** הם נושאים עיניים מצפות ומתחננות לירושלים ולבניה ומקוים מאוד שבירושלים יהיה שלום... כי... **כי בשלומה גם להם יהיה שלום...** אז אנא מכם ירושלמים: תתחשבו בהם... תבינו שירושלים לא מתחילה ונגמרת אצלכם... אם בניכם אין שלום... זה לא נגמר רק אצלכם... זה משליך עד אשקלון ואשדוד ועוטף עזה... **כי בשלומה יהיה להם שלום.**

להעיר תשומת ליבך: זכור אל תשכח!!!! היום שאחרי הבחירות זה ו' כסליו!! התאריך הזה אומר לך משהו???

תנסה לנהש מה מיוחד בתאריך הזה? נו... נראה אותך?? לא... לא מצלצל לך התאריך הזה???

ובכן: אני אגלה לך: ו' כסליו זה בדיוק מאה ארבעים וארבע ימים לפני סוף זמן חורף!!!! אתה יודע מה שזה?? זאת אומרת שיש לך 144 ימים שאתה יכול לתפוס את עצמך ליידיים ולהתחיל להיכנס לתורה ולעבודה ולשכוח מכל הביטול תורה של הבחירות... ובינינו... הרי בשעת כתיבת שורות אלו אין עדיין תוצאות... אבל מה שיהיה ומה שלא יהיה... מי שיהיה המנצח ומי שיהיה המפסיד... כסופו של דבר: אתה מחפש באמת קדושת ירושלים?? קדימה... נתפוס את עצמנו במוצאי הבחירות ונחליש שאנו מקדשים את ירושלים במאה ארבעים וארבע ימים של עסק התורה בעמל ויגיעה לשמה... בזוה אנחנו נקרב את הגאולה... ומי יודע... אולי נזכה עוד בפסח הקרוב לאכול מן הזבחים ומן הפסחים... רק שיהיה ברור: אם נזכה ומשיח יבא... אז שני המועדים כאחד יזווג לצד... המפסיד בבחירות כבר לא יקרא מפסיד... וגם המנצח כבר לא יחשב מנצח... קחו זאת בחשבון!!!! מה שברור הוא שבינינו לבין עצמנו: קדושת ירושלים וגם חילונה מתחיל ונגמר בנו!! ורק בנו!!!!!! **זו הרי האמת האמיתית.**

קורא יקר: אני רוצה לשתף אותך בסודות מהחדר...

אם יצא לך לעקוב אחרי המאמרים שנכתבו בגיליון זה בשבועות האחרונים... פתחתי את הנושאים הכי רגישים... אמרתי את מה שאני חושב בלי כפפות... העזתי להציג את הצד השלישי של המחלוקת... שאמנם יש צד אחד ויש צד שני אבל יש צד שלישי שלוקח עשרה צעדים אחורה לכל כיוון ומתרחק מכל צד איזה שיהיה ואוהב את כל עם ישראל כמות שהוא... **והאמת היא שפחדתי!!!!** פחדתי שיתנפלו עלי... אבל בשלב מסוים אמרתי לעצמי... בעצם מה יש לי להפסיד??? הרי מוזר אני תמיד אשאר... וח"כ אני לא מתכנן יום אחד להיות... ואפילו ג'וב של חבר עירייה אני לא מאמין שיתנו לי... ואפילו פראק לא כ"כ עולה עלי... אני תמיד אשאר התמהוני הזה מחיפה שכותב בכתב גרפיטי... אז מה יש לי להפסיד???

לכן החלטתי שאני כותב את מה שאני באמת חושב... התכונתי לכוננות ספיגה... ותנחש מה היו התגובות?? **לא תאמינו!!! אפס!!!!!!!** אף אחד לא התקף אותי!!! אף אחד לא התנפל עלי!!! (חוץ משתים שלושה שלא הבינו אותי... אחד חשב שאני ציוני... והשני חשב שאני קנאי שלא מצביע בבחירות...) מה כן?? מה הכי מצחיק??

שהרבה מאוד אנשים מתקשרים אלי ופונים אלי... וכולם אומרים משפט אחד שחוזר על עצמו... תשמע!!! כל הכבוד לך!! אני מסכים איתך כל מילה!! אני איתך כל מילה... אבל תזרה... יהרגו אותך... אתה הולך על גחלים... וככה כולם!!! כל אחד בתורו לוחש לי באוזן: אני מסכים איתך... רק תשמור על עצמך... עוד מעט וסקלוק...

בקיצור: גיליתי עיר תחתית חדשה!!! גיליתי עם ישראל מתוק!!! גיליתי למה שמקובל לחשוב... הרי עם ישראל לא רוצה לריב!!! לא!!! לא!!! לא!!!

אני יודע שיש כאלו שדואגים לומר לכם שכן... **אז זהו שלא!!!** אני יודע שבשבועונים החרדיים כתוב שהמחנה החרדי בוער... **אז זהו שלא!!!** אני יודע שברשת הסירחון החרדי מדיף למרחקים... **אז זהו שלא!!!**

במידר לימדו אותי: המריח הוא המסריח!!!! יש כאלו שדואגים לרחרי ולפשפש ולנחש ליצור בכח כל מיני רחשי לב רעים ותוססים בקרב הציבור שלנו... **אז זהו שלא!!!**

הנה... כתבתי דברים מקוממים... העברתי מסרים מאוד רגישים בהבעת רצון להתנתק מכל צד ולהרבות אהבה ורעות... **ואף אחד לא מתנגד!!!! אף אחד לא מתקומם עלי!!!**

ולא תגידי שהציבור ישן... כשאני כותב טעות הכי קטנה במדור הלכה בקרוב ממש למעשה... כשבטעות התבלבלתי בין ראשון לטומאה לשני לטומאה... מיד כולם קופצים ומתקנים אותי כמו טעות בקריאת התורה... אשריהם ישראל... **אבל כאן???** כולם מסכימים פה אחד!!! רק מה?? תזרה... יהרגו אותך... זה הפחד שכולם משדרים...

אז די... עד כאן!!!! טיפאירע יידן: הגיע הזמן לצאת מהמחבואים...

הגיע הזמן לשבור שתיקה... צאו... צאו לרחובות ותכריזו פה אחד: הריני מקבל על עצמי מצות עשה ואהבת לרעך כמוך!!! צאו לרחובות ותתאמו עמדות... תסתכלו אחד לתוך העיניים של השני ותסיקו יחד את המסקנה המשותפת: כולנו אהובים כולנו ברורים כולנו מקבלים ע"ע עול מלכות שמים. זה לא סתירה שכל אחד מאיתנו ימשיך להיות נאמן לרבותי ויעשה מה שהם אומרים. אבל לריב? למה? למה לעשות את זה לאבא המשותף שלנו שבשמים?

הגיעו אלי מכל הכיוונים והראו לי שמישהו עשה חיקוי לעלון שלי... לקח את הבלנק של העלון ואת הכתב של העלון והוא גם כתב בסגנון של העלון... והוא קרא לזה **אז נפרדו!!!**

קראתי את מה שנכתב שם... וחלק מהדברים לא הבנתי... מה שכן הבנתי שזה משהו שכנראה קשור לפוליטיקה הפנימית בירושלים שאנחנו ב"ה לא מעורבים בזה... אבל תכל'ס בשורה התחתונה המסר הוא: **אז נפרדו!!!** החסידים והליטאים נפרדים מאכן ואילך...

אז זהו!!!! שאני פונה אליך כותב הגיליון "אז נפרדו" ואני דורש ממך התנצלות!!!!

לא... לא מאדון "אז נדברו". מצד העלון שלי אין שום בעיה... אדרבה... רק עשית לי פרסומת. אבל את ההתנצלות אני מבקש ברמה האישית **שביני לביןך**... מה כתבת?? אז נפרדו???

מה... אתה באמת חושב שאתה הולך להיפרד ממני?? **תשכח מזה!! אנחנו לא נפרדים!!** אנחנו נמשיך להיות חברים!!! אנחנו יחד נביא את הגאולה... אנחנו יחד נביא משיח... **יחד** כולם קדושה ישלשו וכתר ניתן לה' אלוקינו... אנחנו יחד נפגש בירושלים עיר הקודש... ואנחנו יחד נעמוד בפקקים בשערייך ירושלים עיר שחבורה לה **יחדנו**... אתה לא תתפטר ממני כ"כ מהר!!! בין תרצה ובין לא תרצה... שנינו נפגש יחד בלשכת החותמות ובלשכת הנסכים...

אני דורש התנצלות!!! אני לא מסכים **לאז נפרדו**... אני דורש **"אז נדברו"!!!!** כן... אז נדברו יראי ה' **איש אל רעהו** ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרונות לפניו ליראי ה' ולחושבי שמו...

יש לנו מלחמה עקובה מדם!!!! המלחמה שלנו האמיתית היא לא על קדושת ירושלים ולא על נציגי עירייה למיניהם... זה הסיפור הקטן שלנו... ו"ב"ה הוא מאחורינו... המלחמה האמיתית שלנו זה מול הרשת האלחוטית!!!! מול כתבות הנייעס הקלוקלים!! מול הפוליטיקאים שמחפשים אש... ומול קוי הנייעס שצמאים לדם!! הם מתעים אותנו... הם מסכסכים בינינו... **הקב"ה שונא אותם!!!! הקב"ה שונא אותם!!!! אבא שבשמים שונא ומתעב אותם!!!!** ו... וגם אנחנו!!!! גם אנחנו נשנא אותם!!! את כל השנאה שעד עכשיו הייתה בינינו... תקח אותה כמות שהיא ותכוין אותה כלפיהם!!!! השנאה האמיתית היא אליהם!!!! הם!! הם רצו להשניא אותנו אחד על השני... ואנחנו לא ניתן להם את זה... חיל בלע ויקיאנו... אנחנו נפליט את השנאה מהמקום הלא טבעי שלה... ונשים אותה במקום הנכון והראוי לה! נקבל על עצמנו להתנתק מכל קוי הנייעס למיניהם... ומכל הכתבות הפוליטיות המגעילות... מכל הפרשנויות המסריחות האלו... תזכור שוב ושוב את מה שלימדו אותי בחידר: המריח הוא המסריח!!!! מי שמחפש לרחרר ולמצא סירחון... הוא הוא המסריח הראשי!!! (זה פסוקים מפורשים במשלי ורבינו יונה בשע"ת ואכמ"ל...)

דיי!!! כל כלב בא היום שלו... הגיע הזמן לעשות סוף לרגשת פועלי און... הסוף לאותם שיחפשו עוולות תמנו חפש מחופש וקרב איש ולב עמוק (עיין תהילים סד...) **אני בטוח במאת האחוזים!!!!** שאם תקבל על עצמך להתנתק מהשיח המרושע הזה ששמו פוליטיקה חרדית... בטוח שתראה ישועות!!!! בטוח!!! כי הצער שיש לאבינו שבשמים מזה שאתה שם... הוא צער גדול מאוד... וכשתנתק מזה יהיה לו יתברך קורת רוח... ובטוח שזו תהיה שעת רחמים ועת רצון לפנינו... תנסה את זה... תבדוק...

שבט אשר-- שמאשר!!!

השבע נתמקד אם ירצה ה' שבט אשר!!! ובכן: **אשר!!!** מה המשבצת של שבט אשר??? מה התפקיד היחודי שלו? מה הדגל של שבט אשר???

ובכן: כשלא ילדה את אשר, היא אמרה "באשרי כי **אשרני** בנות ותקרא את שמו אשר..." כתוב כאן: שאשר נקרא מלשון אישור!!! על שם אישור!!! זה מהותו של שבט אשר!!! התפקיד של אשר הוא "**לאשר!!! לתת "אישור"!!!** אשר הוא קטנם של שבטים... הוא הבן הקטן של השפחה של האשה השניה של יעקב... (אמנם ליעקב אבינו יש בן זקונים ששמו יוסף... יש בן עוד יותר קטן ששמו בנימין... אבל עדיין שניהם בני רחל שהיא עיקרו של בית... לעומת אשר שהוא הבן של השפחה של לאה... האשה השניה של יעקב אבינו... ממילא מהבחינה הזו אשר נמצא בסוף הרשימה... בתור כח מאסף שמגיע אחרי כל השבטים) התפקיד העיקרי של אשר זה לאשר את כל השבטים!! אשר עומד בסוף... בסוף כל השבטים... מסתכל על כולם מלמטה למעלה... **ומאשר אותם!!!** כן... אשר יודע להעריך כל אחד מהשבטים... אשר מעביר לנגד עיניו את כל אחד מה"א שבטים והוא מהנהג בראשו ואומר: כולם אהובים כולם ברורים כולם גבורים כולם קדושים וכולם עושים באימה וביראה רצון קונם, וככככולם מקבלים עול מלכות שמים זה מזה ואומרים קדוש...

עכשיו: אני רוצה שתבינו: רק אשר יכול באמת לאשר!!! כי כל אחד מהשבטים נמצא עדיין בעמדה מסוימת... לכל אחד מהשבטים יש תפקיד... לראובן יש את התפקיד האחראי שלו בתור בכור והוא צריך לעמוד על השליחות שלו ולמסור נפש על זה... ולשמעון יש את הבחינה של הגבורה שלו, ללוי יש את התפקיד היחודי משלו... ואפילו יהודה... שבבחינה מסוימת הוא מלך ותפקידו לאחד את כל הקצוות אבל עדיין... סוף סוף גם יהודה הוא בר פלוגתא של יוסף שגם יוסף נקרא מלך... בקיצור: לכל אחד מהשבטים יש תפקיד ושליחות מיוחדת משלו והוא עסוק בלייצג אותה ולהתבצר בה!!! אבל אשר??? אשר מגיע אחרי כולם ואומר: זהו... ה"א שבטים עשו בשבילי כבר את כל העבודה... אני כבר לא צריך לתפוס שום תיק... אני לא צריך לאייש שום עמדה... לי לא נותר אלא לקחת כמה צעדים אחורה ולהסתכל על כולם במבט אחד כולל ומקיף ולראות איך שהכל נהפך להיות פזל אחד מושלם... איך ש"כולנו בני איש אחד נחנו"! כולנו עם ישראל אחד מושלם!!!

פונה אלינו אשר ואומר: תבינו... אם הייתי ראובן או שמעון לא היה לי רשות לאשר את כל השבטים... אם הייתי שמעון אז הקב"ה נתן לי שליחות להיות קנאי ולעמוד על המשמר... אז אין לי רשות למעול בתפקידי ולחבק את עם ישראל ולהגיד כולם אהובים... אם הייתי יהודה לא היה לי רשות לאשר את יוסף... מה אעשה שאני חולק על יוסף... יוסף תובע צידקות ללא פשרות... ואני יהודה מבין שיש גם תשובה... יש "צדקה ממני"... יש יום שאחרי הנפילה... יהודה לא יכול לאשר את יוסף!!! יהודה חייב לעמוד על שלו ולהיות "נזר כנגדו" של יוסף... הוא חייב להיות קונטרס של יוסף... אבל אני-אשר??? אני מגיע אחרי הכל... כל התיקים מאויישים... כל העמדות מפוסות... ממילא אני כבר לא צריך לתפוס שום עמדה... לי לא נותר אלא

לעמוד ולהסתכל על כל ה"א שבטים ולאחד ביניהם ולחתום אותם ולתת להם אישור סופי!!!!!! זה גופא העמדה שלי!!! זה התפקיד שלי!!! זה המשבצת שלי בתור השבט ה"ב..."

אשר-- על שם שהיו מאפרים אותם כל שומעיו גאולתו וגדולתו, שנאמר: ואישרו אתכם כל הגוים

ואתה חושב ש-קל להיות אשר?? ממש לא!!! אשר משלם על זה מחיר יקר!!! אשר נאלץ להיות מנודה במשך הרבה שנים על האישור שלו!!!

לאשר יש בת ששמה סרח... היא הנכדה הכי מקורבת לסבא ישראל... בטח... היא הנכדה שהכי מבינה את סבא... והיא כל הזמן יושבת ושרה לו: עוד יוסף חי!!! סבא... אני אומרת לך עם יד על הלב: שיוסף חי... גם אם כולם מתנגדים ומפקיעים את יוסף... גם אם כולם אומרים שהדרך של יוסף שווה נעליים... אבל אני בת של אשר... ואבא שלי לימד אותי לאשר!!! להבין ולהכיל ולהפנים שיש אישור לכל ה"א שבטים...

ועקב אבינו היחיד שמסכים עם אשר ועם סרח... בטח... ישראל סבא הוא היחיד שעומד מלמעלה ויודע להקיף את כל המכלול של דרך ישראל סבא והוא יודע שצריך את כל הפזל של שנים עשר שבטים... בשלב זה רק יעקב אבינו ואשר (וסרח) מסכימים עם זה... אבל כל ה"א שבטים??? לא!!! בשלב זה כל אחד באמת צריך להתבצר ולעמוד על שלו... וממילא השבטים כועסים על אשר ומנדים אותו... הם בטוחים שהוא עבר על השבועה וגילה לסרח אודות מכירת יוסף... אחרת מאיפה היא יודעת להגיד שעוד יוסף חי... מאיפה היא הוציאה את המידע החסוי הזה שיוסף חי??? הרי אפילו בבואה היא לא יכולה לדעת את זה... שהרי גם הקב"ה הצטרף למנן של החרם... נני... אז באמת מאיפה סרח יודעת לשיר לסבא ישראל שזה בסיידר... יוסף בחיים???

נו... מה עונה אשר להגנתו??? אחי היקרים... לא!! אתם תנדו אותי!!! אל תחשדו בי שגיליתי חלילה לסרח שיוסף חי... לא!! חלילה!!! לא עברתי על השבועה!! נני... אז מה כן??? **תבינו אותי: לי קוראים אשר!!! ותפקידי לאשר!!!** אני עומד ומסתכל על כל השבטים ממטה ולמעלה ומאשר אותם... אני מאשר את ראובן שמעון לוי ויהודה וממילא אני יודע גם לאשר את יוסף... הבת שלי סרח קיבלה ממני חינוך שכל אחד משבטי י-ה זה דברי אלוקים חיים... וממילא לא יכול להיות שיוסף מת!!! כי אחרת אין כלל ישראל... ובאמת סרח בת אשר היא הנכדה היחידה שמצליחה לעודד את רוחו של ישראל סבא ולהפיח בו תקווה... יעקב אבינו יושב ובוכה... בוכה על כנסת ישראל שאיננה... על התיקון השלם שאיננו... וגם אחרי ש"ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו..." הרי "וימאן להתנחם..." למה????? כי כולכם באים אלי ומה אתם מנחמים אותי? סבא זה בסיידר... כלל ישראל יכול להסתדר בלי שבט אחד... אפשר להסתדר גם בלי יוסף... **אבל אני ישראל סבא יודע שאני אפשר!!! אי אפשר!!!** ממילא אתם לא מנחמים אותי... הנחמה שלכם רק מצערת אותי... וימאן להתנחם!! אני ממאן ודוחה נחמה מסוג שכזה!!! הנוכחות של כולכם לא עוזרת לי... **היחידה!!!** היחידה שבאמת מבינה את

ישראל סבא זה סרח... היחידה שמסכימה עם סבא זו הבת של אשר... והיא אומרת לישראל סבא: נכון סבא... באמת אי אפשר בלי יוסף!!! ולכן!!! לכן אני מאמינה באמונה שלימה שעוד יוסף חי... מסיים אשר ואומר: אנה אחי... אל תנדו אותי... אל תרחיקו אותי... תבינו את התפקיד שלי... **אני מאשר אתכם!!!** אני עומד למטה ומצביע על כולכם ונותן לכם אישור ואומר: כל אלה בני ישראל שנים עשר... ימים יגידו ואשר יקבל שכר על נידויו... אשר יתברך בשמנה לחמו... ברוך מבנים אשר... השידוכים שלו יהיו השידוכים הכי טובים... בסופו של דבר התיקון יהיה שכולם יאשרו את אשר!!!

אבל עד אז... אשר נחשב כמו "עוף מוזר" אשר הוא היחיד שלא תופס שום עמדה... רק עומד מאחור ומאשר את כולם... איזה מוזר הוא... אין לו שום השקפה... אין לו דרך סלולה... רק להגיד שכולנו בני איש אחד נחנו... כן!!! ימים יגידו ויתברר שהוא היחיד שהבין את ישראל סבא!!!

כעת נחזור אלינו: לאיזה שבט אנחנו שייכים??? לשבט ראובן או שמעון או לוי או יהודה?? לא יודע!!! (וגם אם יש לי כל מיני תאוריות מרתקות אני לא אגיד אותם כאן...) **מה שברור דבר אחד:** שהיום בדורנו... היות וכמעט אף אחד מאיתנו לא יכול להצביע בצורה ברורה שהוא שייך לשבט מסוים... אז גם אם אתה מתחבר לשבט מסוים ואתה מזדהה עם הדרך המסוימת שלו... עדיין אתה מחויב לכל אחד מה"ב שבטים!!! כמו שבדורנו כל אחד מאיתנו יכול לגור באיזה נחלה בארץ ישראל (למרות שארץ ישראל מחולקת לשבטים ופעם לא היית יכול לגור בנחלה אחרת...) כך גם כל אחד מאיתנו מחויב לכל אחד מהשבטים... ממילא כל פעם לפי העניין אנחנו צריכים לנהוג לפי אחד מהשבטים... פעם ככה ופעם ככה... לפעמים אתה צריך לתפוס את האחריות של ראובן... לפעמים צריך למשוך בחרב הגבורה של שמעון... לפעמים צריך לאחוז בדעת תורה של לוי... ולפעמים צריך להיות "תופסי התורה" כיששכר... וכו' וכו' **ואין בזה כללים!!!**

ולכן אני כעת פונה אליך קורא יקר: אני מציג לפניך את הדברים כמות שהם: **כעת במאמר הזה כתבתי על שבט מסוים!!! שבט אשר!!!**

איך אני יכול לדעת האם אני כעת צריך לתפוס בדרכו של שבט אשר או לא?? איך אני אדע מתי צריך לתפוס את הכינוי של סרח ולשיר עוד יוסף חי... ואילו מתי צריך להניח את הכינוי ולתפוס את כל הזיין של שמעון ולוי או לכה"פ את האחריות האישית של ראובן... או האחריות הציבורית והגדודית של שבט גד?? אז ככה: **המאמר הזה לא מיועד למי שיש לו מה לעשות... אלא למי שאין לו הרבה מה לעשות!!!** אם יש לך כח להשפיע... וקבלת הוראה מהרב שלך לפעול בשביל משהו... ומתוקף תפקידך אתה צריך ויכול לייצג את אחד מ"א שבטים... ואם תלחם ותצעק ותריב אתה יכול להועיל במשהו... בבקשה... לך בכוחך זה והושעת את ישראל... אתה עושה את שליחותך... יהי רצון שתצליח בזה ושלא תכשל חלילה... **אבל!!! אם**

מה שבאמת היה!! ובזכות זה!!!! גם אחרי חורבן בית המקדש... עדיין נשאר משהו... נשארו כל התנאים קדושי עליון שאנחנו פוגשים את קבריהם בגליל העליון ואנחנו לא מבינים מה הם עושים שם... איך רבי שמעון הגיע למירון... ואיך רשב"ג הגיע לציפורי?? ואיך הלוי השוער רבי יהושע בן חנניה הגיע לטבריה?? כן... הם ברחו... ממי הם ברחו?? מטיטוס?? מאספסיינוס?? מאנדרינוס??

לא! הם ברחו ממחלוקת!!!! כשטיטוס הגיע... זה כבר היה מאוחר... היה כבר מצור וא"א היה לצאת... הם ברחו כבר ארבעים שנה קודם החורבן יחד עם הסנהדרין שגלתה לחנויות. ויחד עם השכינה שגלתה גם היא עמהם... נו... ומה נשאר בירושלים?? מחלוקת וטיטוס ובית חרב.

אז חשבתי לעצמי... קדימה... ירושלמים יקרים: אם יש אצלכם כזו מחלוקת תתפסו את הרגלים ותעברו לגליל העליון... יש ציפורי, אבנית, עכברא, ארבל, קציון, ביריה, פקיעין, ברעם, גוש חלב (אגב: כל שמות הערים האלו שמיניתי כעת... זה לא סתם!! זה שמות מובהקים של ערים שהיו גרים שם גדולי התנאים וגם קבורים שם עד היום הזה... אז מה חסר לך גם לעזוב את ירושלים כמו אותם תנאים ולגור שם...??) **ככה חשבתי עד מוצאי**

הבחירות!!!! אלא שאז פתאום קבלתי טלפון מלונדון... יהודי מתקשר אלי ואומר לי: ישר כח!! מה יש?? כתבת בעלון שלא לדבר על הפוליטיקה של הבחירות... ובזכותך התחזקתי... וקבלתי על עצמי פה בלונדון שלא לדבר על הבחירות בארץ ישראל והצלחתי... אמרתי לעצמי: רבש"ע: אם בלונדון צריך להתחזק שלא לדבר על הבחירות בארץ ישראל... אז מה יעזור לירושלמי שיברח לצפון...?? אז זהו!! ירדתי מזה!! ירושלמים... אין לכם לאיפה לברוח... לא יעזור לנו שנברח... אפילו עד לונדון זה ירדוף אחרינו... לכן אין לנו ברירה... סגר עלינו המדבר!! האופציה של המרחק הגיאוגרפי כבר לא רלוונטית!! וממילא אין הדבר תלוי אלא ביי!! אני מחליט לתפוס את עצמי לידיים ולהתנתק מכל הפוליטיקות... אני מחליט לבנות טרייטורה פרטית ונקיה משלי... אני אוהב את כל כלל ישראל... זו סגולה לעשירות...

ונייעסתי... בקיצור: מאוד רציתי להתפקד למפלגה של אשר... אבל היה לי נורא משעמם... הרגשתי כמעט מנודה... אתה יודע מה זה לחיות בשבועות האחרונים ולהתעקש שכולם אהובים כולם ברורים...?? זה משעמם!!!! אתה מחוץ לעניינים... אז לא הצלחתי... ואני חושב שאתה תבין אותי... אבל אבא שבשמים?? מה אני אענה לו???

ישראל סבא?? מה אני אענה לו??

מעטים מעטים מסוגלים לאייש את התפקיד המנודה של אשר...

אבל חכו חכו... ימים יגידו... ובעוד קצת יותר משבועיים מגיע חנוכה... ופתאום הכל נעצר!! מחפשים שמן טהור למנורה ומוצאים רק ליום אחד... וצריך כעת נס **שבעה ימים תמימים** עד שיביאו שמן טהור חדש!! **סליחה: למה שבעה ימים???** למה צריך להמתין כל כך הרבה זמן?? מה הבעיה...?? חסר במקדש שמן...?? נו... בשביל מה יש לנו הר הזיתים...?? בטח יש שם זיתים... שילכו חמש דקות לשם וימסקו זיתים ותוך כמה שעות יהיה שמן למנורה... **אה...?? למה צריך לחכות שבעה ימים???**

מה התשובה?? כי שמן משובח למנורה ? ! ? ! אפשר להביא רק אי שם מתקוע שבנחלת אשר הרחוקה... שנתברכה בשמן!!!!

תבין: המנורה היא מקשה אחת של שבעה נרות... המנורה מאחדת את כל הקצוות... לכזו מנורה צריך גם שמן מתאים!!!! שמן שמגיע גם הוא ממי שמאחד ומאשר את כל הקצוות... ולכן השמן של המנורה מגיע מנחלת אשר שמאשר... לכן כלל ישראל יחכו שבעה ימים... המנורה תחכה שבעה ימים... **ואפילו הנס!!!! הנס גם יחכה שמונה ימים...** (וכל עם ישראל לדורותיו ידליקו נרות שמונה ימים) והכל כדי שילכו שלושה ימים עד נחלת אשר הרחוקה... ימסקו ויכתשו זיתים יום אחד ויחזרו עוד שלושה ימים, העיקר שהמנורה תקבל את השמן הטהור. מאיפה? מנחלת אשר!!

כבר נכתב בגיליון זה... שיש נתון היסטורי שאומר שבתקופה שלפני חורבן בית המקדש כמעט ולא נשאר תנא אחד בירושלים... כל חכמי ישראל נפוצו לכל עבר... הסנהדרין הסתובבה שמה בצפון... מאושה לשפרעם ומשפרעם לאושה ומשם לטבריה... רבי אליעזר היה בגליל העליון... יבנה וחכמיה... ואילו בירושלים עצמה?? היה שם רק רבי יוחנן בן זכאי שהוא היה נשיא וגם הוא ברח משם בסופו של דבר לא דרך... ולמה????

כי כשרואים ש-עיר האלוקים מושפלת עד שאול תחתיה וכולה אכולה ממחלוקת... הדבר המועיל היחיד שאפשר לעשות זה לברוח!!!! פשוט לתפוס את הרגלים יחד עם "יבנה וחכמיה" ולהתרחק כמטחוי קשת... למצא אדמה חדשה... (לא חרוכה...) ולהתחיל לבנות הכל מאפס... כל זמן שאתה בתוך הבלגן אתה בע"כ חייב לתפוס עמדה... אבל כשאתה בורח... הרי משם אפשר לאשר את כלל ישראל ולבנות אותו מחדש!! **זה**

אתה נמצא במצב שלי... שכנראה הגעתי מאוחר וכבר כל התפקידים מאויישים... כל מי שכבר צריך לעשות משהו בשביל הצלחת המערכה כבר עשה את העבודה שלו מצוין... ויש כאלו שגם עשו את העבודה יותר מידי טוב... ואני מרגיש ממש ממש מיותר... נו... אז מה התפקיד שלי ושלך כעת???

ברגע שכל ה"א תיקים של כנסת ישראל מאויישים!! כעת אין לנו אלא להיות שבט אשר!! בא ונאשר!! בא ניקח מאה צעדים אחורה ונסתכל על הטוב ועל היפה שבכלל ישראל... בא נתבונן ונגלה עד כמה שצריך את כולם... בא נעשה מאמץ להכיל את כולם באופן ש"מיניה ומינה יתקלס עילאה..." **אני חוזר ומדגיש: לא לכל אחד יש רשות להיות אשר!!** לראובן שמעון ולוי ויהודה אסור להיות אשר... יש להם תפקידים מנוגדים והם צריכים להתבצר בתיקים הנקודתיים שלהם ומשם להשפיע עלינו... **אבל אם אתה מגיע ואתה מגלה שהעסק בשליטה...** וכלל ישראל מסתדר היטב בלעדך... והי"א שבטים עושים את העבודה מצוין מלבדך... אז אנא... תעשה טובה... עדין שבט הי"ב חסר... חסר את האישור הסופי... חסר את אותו שבט אשר שיקח את הכמה צעדים אחורה... ויתנתק מכל שייכות פוליטית... ויסתכל על כל המכלול של כלל ישראל בעין חיובית ויגיד: כולם אהובים כולם ברורים... יחד ככככולם קדושה לך ישלשו...

אנשים התקשרו אלי ואמרו לי: תכתוב על הבחירות... תנקוט צד... תתגייס למערכה... תחזק את הצד הזה והזה והזה... **אז זהו!!!!** שבהתחלה באמת חשבתי שצריך לפעול... ובלילה באמת חלמתי חלום שגדולי ישראל נוקשים על דלת ביתי ופונים אלי ישירות ומתחננים לפני שאני אתגייס למערכה שאחרת... אם אני לא אתערב בענייני הבחירות וכו' אז מה יהיה עם כלל ישראל?? ואז בענוות חן נאלצתי להסכים לבקשה... ומאז אני נושא על שכמי את העול להוביל את כלל ישראל... **דא עקא שהתעוררתי... והתברר שזה היה חלום!!!!** לא!! אף אחד מגדולי ישראל לא פנה אלי... ולא רק שלא פנו אלי אלא גם הסתכלתי ימינה ושמאלה וראיתי שב"ה כלל ישראל מסתדר טוב מאוד גם בלעדי... המודעות היו מספיק גדולות בלעדי... והרמקולים היו מספיק רבי עוצמה בלעדי... והפסקוילים היו זרוקים על הריצפה עוד לפני שהתעוררתי בבוקר... וגם בתחום של המכות והאלימות... אף אחד לא ביקש את עזרתי... ומכל זה הגעתי למסקנה שכנראה בכל הנוגע למערכת הבחירות כל התפקידים כבר מאויישים... וכל האנרגיות כבר עובדות שעות נוספות... ולכן!!!! היות ואין לי מה להוסיף!!!! הרי זה בדיוק הזמן לחבור למפלגתו של אשר!!!! לעמוד מרחוק... **ולאשר!!** לאשר את כל הי"ב שבטים... לאהוב את כולם... ולדעת שצריך את כולם!

ומה אתה חושב?? קל להיות אשר...?? ממש לא!! הלוואי והייתי מצליח... מאוד מאוד היה קשה להיות אשר!! ואני חושב שזה יהיה גם שקר וגם גאווה מצידי לומר שהצלחתי להיות אשר בימים אלו... היה כזה נייעס עסיסי... כזה עקשען... שאני מודה- לא עמדתי בזה!! נגררתי ודיברתי

מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישוב לביתו...

השעה שלוש לפנות בוקר... חכמי ישראל עומדים ברטט של קדושה בחדר ההמתנה... ומטים את אזנם לשמוע את קולו המתקן של כינור דוד... ואת המיית הלב המשפכת של אדונו דוד כיצד הוא מתרפק באהבה ומשורר בדבקות עצומה וברוח הקודש לקונו... "בדיחא דמלאכ" כעת אסור להפריע לדוד המלך... כעת הוא בדבקות עצומה עם הקב"ה... כעת **נפשי לה!!!** משומרים לבוקר עד שומרים לבוקר...

מי שצריך את המלך שישמור ויצפה לבוקר... עד אז דוד משורר ומתפלל. נאנח ומודה לה'... הכל לפי הענין.

הגיע עלות השחר... ונכנסו חכמי ישראל אצל המלך דוד... אדונו המלך: עמך ישראל צריכים פרנסה...

דוד המלך מנסה לבדוק מאיפה אפשר להרחיב את מעגל ההכנסה... מפה ומשם... אבל אין... אין הקומץ משיביע את הארי ואין הבור מתמלא מחולייתו... טוב... דוד המלך מקבל החלטה של מלך!!! פלגי מים לב מלך ביד ה'... החלטה שיוצאת מפי המלך זה גזירת עליון... מיד יועצים באחיותופל ונמלכים בסנהדרין ושואלים באורים ותומים אם פנינו לנצחון או לתבוסה... יוצאים לדרך...

מגיע הרגע שלפני בניית מחנה המלחמה... כל אנשי הצבא מתכנסים... ומשוח המלחמה פותח בדבריו ואומר:

מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישוב לביתו... באותו רגע האברך ר' נפתלי חוזר מעורכי המלחמה... אמנם הוא כבר עבר את השנה ראשונה לנישואין... אבל רק לפני חצי שנה הוא סגר חוזה על הפרוייקט בבית שמש והוא עדיין לא קיבל טופס 4... אז זה נקרא שהוא בנה בית חדש **ולא** חנכו... ולכן הוא לא יוצא לקרב עצמו אבל הוא כן מחויב לדאוג לענייני אכילה או לשמירת חפצים... לעומת זאת חבר שלו מהבנין ממול... הוא כבר כן קיבל טופס 4 ושבוע שעבר הוא קיבל מפתחות... ממילא הוא כבר נקרא בנה בית חדש וכן חנכו!!! ולכן הוא פטור לגמרי... גם מהיציאה לקרב וגם משאר צרכי המלחמה... הוא בכלל "נקי יהיה לביתו" הוא נפטר לגמרי... ומה אתה חושב... גם ר' עמרם בגיל הארבעים מצא את עצמו חוזר מעורכי המלחמה... בטח... הוא כבר שנים מחכה להקצאת קרקע... וסו"ס היו בחירות והרשות התחלפה ורק כעת הוא קיבל את ההקצאה של הבנין הנוטש לצורך פעילות החסד שבבעלותו... אז גם הוא חוזר כעת מעורכי המלחמה... אבל דווקא ר' יצחק שהוסיף מרפסת בסוכות האחרון ואשתו הייתה בטוחה שהוא יחזור... אבל לא!!! קי"ל שמרפסת זה לא בית... ואל תשאל... היה אחד שקנה דירה בהר יונה והוא כבר קיבל מפתחות ויכל להיכנס... אבל הוא משום מה החליט להמשיך לגור בקרית ספר עד סוף החורף... היות והבית שלו נשאר נוטש!! זה נקרא שהוא לא חנכו... ולכן הוא לא נפטר לגמרי מהמלחמה... אבל אם הוא היה זריז ונכנס כבר לבית... הרי עכשיו הוא היה נקי לביתו... לא חבל???

משוח מלחמה ממשיך ואומר: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חיללו ילך וישוב לביתו... באותו רגע יורם מסתובב וחוזר... כן... הוא נטע כרם בדיוק בט"ו באב לפני שנתיים וחצי... עברו 44 ימים וכשהגיע א' תשרי עלתה לו שנה, לאחמ"כ הוא חיכה עוד שנתיים תמימים, ובראש השנה האחרון עקרונית הסתיימו שנות הערלה לנטיעה, אבל מה נעשה שבמשך השנתיים האלו הגפן הנפכה כבר לאילן, ולכן צריך לחכות עד ט"ו בשבט הקרוב, שלתאריך הזה כל המשפחה כבר מחכה בכיליון עיניים... ביום הזה מתחילים למנות שנת נטע רבעי, כן!!! אם אני כעת למלחמה אני כל הזמן אחשוב על ט"ו בשבט הממשמש ובא שמי יודע אם אזכה להיות שם... אני הראשון שמבין למה אדם כמוני לא יכול לצאת למלחמה...

וגם החתן המאורס הבה: שלמה הי"ו... גם הוא חזר מעורכי המלחמה... כן... יום אחד התפרסם ששלמה מתארס... ואז הראש ישיבה הוזמן ושלמה נתן טבעת לכלה ואמר לה: הרי את מקודשת לי בטבעת זו... הראש ישיבה בירך ברכת אירוסין... וכולם אמרו מזל טוב והתפזרו איש איש לביתו... גם הכלה הלכה לבית הוריה ומכאן ואילך היא אסורה לכל העולם... ושלמה נקרא מאורס... מאורס כזה שחוזר מעורכי המלחמה (למעט מאורסים מהסוג המקובל בדורינו שאין לזה שום תוקף של אירוסין... זה רק תנאים בעלמא...)

ואז המשוח מלחמה סיים במשפט המחץ!!! מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישוב לביתו... אוי אוי... כאן כבר מאות רבות של אנשים תפסו את הרגלים ובראש מורכן הסתובבו לאחור... הם גם קיבלו מכות על עצם הניסיה... אבל מה אפשר לעשות... לפני שבויעים דברתי באמצע חזרת הש"ץ... אני ירא ורך הלבב מפני עבירות שבידי... לפני שבוע דברתי נייעס ולשה"ר... אני כבר לא ראוי להיכנס לתוך מחנה ישראל... כי תצא למחנה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע... אני לא מרגיש שאני מסוגל לגמרי להישמר מזה... עכ"פ המשוח מלחמה סיים את דבריו... מי שחזר חזר... והשאר נשארו צבאות ה'... אבל כעת אני אגלה לך סוד!!! מידע שבדרך כלל מעדיפים להסתיר אותו...

ש... שכל מה שכתבתי כאן אודות משוח מלחמה **הוא לא רלוונטי** ביחס למה שמתרחש עכשיו ברצועת עזה... **ואתה יודע למה???** כי מה שדברתי כאן זה מלחמת הרשות!!! כשמדובר במלחמה שכל מטרתה היא שעמך ישראל צריכים פרנסה ורוצים להרחיב גבולם... זה נקרא מלחמת הרשות... וכאן יש דין של משוח מלחמה שעומד ומסנן את הלוחמים אחד לאחד... **אבל!!! כשמדובר באויבי ישראל**... באויבים שמאיימים על עם הנבחר ויורים עליהם חיצים ובלסטראות... כאן זה לא מלחמת הרשות!!! אלא מלחמת מצוה!!! כבזו מלחמה אין משוח מלחמה ואין סינונים... על מלחמה כזו נאמר: "יצא חתן מחדרו וכלה מחופתה..." כולם יוצאים במלחמת מצוה יחד עם ארון ברית ה'... ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפוצו אויבך וינוסו משנאיך מפניך... לא נותר לנו אלא להתפלל השיבה שופטנו כבראשונה ויועצינו כבתחילה ונזכה לראות פני משיח צדקנו שינקום נקמת דם עבדיו השפוך. ועד אז!!! שלא יגידו שאני מסית לרצח... עד אז השקפת התורה היא שאסור לנו להתגרות באומות וכו'. אסור לנו לצאת לא למלחמת הרשות וכ"ש שלא למלחמת מצוה... אנחנו כן צריכים להתפלל על אחינו בשרינו שנמצאים תחת ההתקפות... ולא פחות מהם על אחינו הצעירים שנמצאים בחזית שישובו בשלום לבתיהם...

עכ"פ גם במלחמת מצוה... שאפילו חתן מחדרו יוצא... אבל יש מישהו אחד ויחיד שאנחנו לא מסכימים שיצטרף איתנו למלחמה!!! תנחש מי?? דוד המלך בכבודו ובעצמו!!! עם ישראל עשו ווטו והתחננו לדוד המלך... אנא... תשאר בירושלים!!! ולמה? כי תהיה לנו מעיר לעזור - בתפילה!!! אנחנו צריכים אותך בירושלים... ששם אתה תגיד עלינו... מה תגיד?? את ספר התהילים!!! ואכן דוד המלך נמצא בקרב בחזית התפילה...

ותנחש איזה פרק דוד אומר ומחבר בשעת המלחמה??? יענך ה' ביום צרה!!! זה לשון רש"י שם (פרק כ')

המזמור הזה על שם שהיה שולח את יואב ואת כל ישראל למלחמה והוא היה עומד בירושלם ומתפלל עליהן כענין שנא' טוב כי תהיה לנו מעיר לעזור ואמרו רבותינו אילמלא דוד לא עשה יואב מלחמה... אלה ברכי - יש מן האומות שבטוחים ברכי ברזל שלהם יש שבטוחים בסוסיהם אבל אנחנו בשם ה' נזכיר כי לו הישועה... המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד.

"למען לא נבוש..."

מושגים בסיסיים בהלכה.

עונת המעבר בעיצומה... והיורסים משתוללים... כן... כל התופעות לוואי השליליות של עונת המעבר מגיעים בעקבות דור המבול שמחמתו הקב"ה שינה את תכונת העולם וחדש את המושג של שיש עונות המתחלפים של השנה זרע וקציר וקור וחום... (רבי שמואל בר נחמני שהיה חושש בראשו בעונת המעבר היה אומר: ראה מה עשה לנו דור המבול. עיין בראשית רבה נח ל"ד) עכ"פ זו העונה... וה' יעזור שכולנו נעבור אותה בשלום ושיהיה לכולנו חורף בריא...

עכ"פ... כמה הערות מצויות בימים אלו:

א. מי שסובל מכאבי בטן, וכשהוא מגיע להתפלל שחרית, חושש שיצטרך לצאת כמה פעמים גם באמצע התפילה, יכול להתעכב מלהניח תפילין עד לאחר ישתבח, (אבל לכתחילה עדיף להניח קודם עניית ברכו), עכ"פ אם חליץ תפילין באמצע ברכות ק"ש יוצא לצרכים גדולים, צריך לחזור ולברך על התפילין, ויכול לברך בין הפרקים (דהיינו בין ברכת אהבה רבה לק"ש...) ואם מניח בתהילות לקל עליון, יניח בלא ברכה ויברך רק לאחר שמו"ע, אנג: כאן יש לחזור ולהבהיר: שרק אם נפנה לצרכים גדולים, אבל בצרכים קטנים הכרעת המ"ב שלא יברך.

ב. בנוגע לביקור חולים, מקובלנו שאדם שחלה יום אחד אין ראוי לבקר, שמוא מקרה הוא, ואדרבה, אם מבקרים אותו זה רק מחיריד אותו שמוזיקים אותו לחולה, אלא רק מיום שלישי ואילך, וגם אז לא יבקר אדם לא בשלוש שעות ראשונות של היום ולא בשלוש שעות אחרונות... עכשיו בינינו... עיקר הביקור הוא מלשון ביקורת, לדאוג לחולה לכל צרכיו... סו"ס אדם שהוא לא במיטבו... כל דבר הכי קטן נהפך אצלו למסורבל שבעתיים... וכאן המקום שלנו לעזור לו... (לדוגמא: יש כאן בחור ששובב במיטה עם חום, והראש שלו כואב, הוא כעת צריך אקמול או אפילו כוס תה חמה (ואולי אפילו שמיכה נוספת), כשאדם נמצא במצב דפוק שכזה ובדיוק עכשיו נדרש ממנו לחפש את מי שממונה על ג"ח תרופות, ולתפוס אותו... ולקחת ממנו את המפתח, ואז ללכת לארון ולהוציא את הכדור... בשביל אדם שלא מרגיש טוב זה כמו לטפס על הר גבוה... ואילו אתה שב"ה מרגיש טוב, בשבילך זה עניין של שניות... כמו כן: אם הוא צריך ללכת לקופת חולים ובשביל זה הוא צריך לחכות לטלפון ציבורי שמתפנה, ואז להתקשר ולקבוע תור, ואח"כ עוד לחכות חצי שעה בבית מרקחת... הרי בשביל מי שסובל שפעת זה מאמץ כ"כ גדול שהוא כבר מעדיף להישאר במיטה... אז הנה!!! כאן המקום שלך "לבקר" אותו, ולעזור לו, ולקצר לו את הבריקורטיה...)

ג. יש וירוסים שידועים כמדביקים במיוחד, מי שסובל מוירוס שכזה, צריך להתחשב בסביבתו, ולעשות מאמץ עליון לשמור על כל מה שנוגע לסטריליות והגיינה... ואם הוא לא מסוגל אז שישאל שאלת חכם, אולי כדאי באמת ללכת הבייתה, (וכבר היו מקרים מעולם, שיותר מחצי בחורים מהישיבה נדבקו והישיבה הושבתה קרוב לשבוע ימים) ה. אתה לא מרגיש טוב?? אתה מרגיש עם זה דפוק?? חבל לך על הימים היקרים שאתה מפסיד... והכי הכי: אתה מרגישים שכולם המשיכו הלאה... ואילו אתה נשארת מאחור... מפגר אחרי כולם... תנוח דעתך!!! הירושלמי אומר: שאחרי שאדם מבריא מחולי הוא מקבל רוח מחודשת ורעננה עוד יותר מחולי שהיה לו לפני כן, שנאמר: "הרופא לכל תחלואיכי. תתחדש כנשר נעורייכי", ומהסיבה הזו ר' יוחנן שלא היה נוהג להניח תפילין כל היום מחשש של גוף נקי, אבל אחרי שהוא היה מבריא מחולי, הוא היה מרשה לעצמו במשך שלושה ימים להניח תפילין... גם בגלל המיורק מהעונות, וגם בגלל הרענונות הגופנית (תלוי במפרישי הירושלמי), כך שאתה לא מפגר אחרי כולם, יש לך קרש מקפצה להשלים את החסר.

הצעיר על חוף הים עם הדגל השחור – יומאן!

היה זה לפני חמש מאות שנה... ממלכת ספרד או הייתה בשיא תוקפה... והמלך שרצה להרחיב את ממלכתו מימן תקציב נכבד לשיגור צי של אניות ההפלגות רחוקות לאיי הים בשביל לכבוש עוד ועוד איים ולצרף אותם לטריטוריה של ממלכת ספרד... ימים יגידו ובאהת ההפלגות יגיע קולומבוס ויגלה את אמריקה... ובמשך שנים רבות לאחמ"כ עדיין אמריקה תהיה חלק מממלכות ספרד... (עד היום השפה של דרום אמריקה היא ספרדית) ובכן: הספינה קיבלה את ההוראות... ההפלגה יצאה לדרך... הלוכמים יצאו מצוידים עם דגלים!! ועם המון עוז ונחישות ודקות במטרה... אנתנו הולכים לכבוש עוד כמה אתים לטובת הממלכות...

יהי באמצע הדרך!!!!

קמה רוח סערה בלב ים... הגלים התנשאו לגובה של שמונה מטר וטילטלו את האניה מצד לצד... האניה התהפכה והתפרקה לשברים... מיג'ל החייל הצעיר הרגיש שעוד רגע הוא טובע... אבל הוא נאחז בכל כוחו באחד הקרשים של האניה... ואיכשהו נסחף איתם... שעות ארוכות של חחד מוות עברו עליו... כשהוא מתמודד לבד לבד מול גלי ים שופעים וקופצים מכל עבר ונאחז בכל הכח שלא לטבוע...

והנה!!! לאחר כמה שעות... הוא משפשף את עיניו... ומה הוא רואה???

הוא רואה אי!!! אי אמיתי!!! הוא חתר בכל כוחו לכיוון האי עד שהוא הגיע לשם... או אז נשם מיג'ל לרווחה ונפל תשוש ללא טיפת כוח על אדמתה האי ונרדם... לאחר כמה שעות הוא התעורר והתחיל לחשוב קדימה... **מה הלאה... מה יהיה איתי???** אמנם ניצלתי ממוות לחיים... ניצלתי מגלי הים... אבל תכל'ס... אני נמצא פה כעת לבדי על אדמתה האי הזה... **מה אני עושה פה???** יאז הוא נוכר!!! רגע רגע... הרי בשביל מה הפלגנו?? בשביל מה יצאנו ללב ים?? בשביל לכבוש עוד אי ועוד אי ולתקוע בה את הדגל של ממלכות ספרד... **אז הנה!!! יופי!!! אני כבר כאן!!! על אדמת האי!!!** בשביל זה אני כאן... הגעתי ליעד...

מיג'ל הוציא מתרמילו את הברד... תקע יתד באדמה ופרש את דגלה של ממלכות ספרד!!! והוא התמלא בשמחה ובגאווה יחידה הנה!!! ויחתי להיות לוחם נאה!!! מה שיהיה ומה שלא יהיה... האי הזה כבר שייך לממלכות ספרד... אני כבשתי אותו... עכשיו: מה הלאה?? עתור ה...?

לאחר כמה שעות ראה מיג'ל אניה מתקרבת... הנה... אניית הצלה... האניה התקרבה ורב החובל מזהה שם מרחוק דגל... בתחילה רב החובל קצת נרתע... הגע... אם יש שם דגל זה אומר שהאי הזה כבר כבוש ע"י מדינה!!! הוא התקרב והתקרב... והסתכל שוב ושוב במשקפת... ואז צעקה של התרגשות פרצה מפיו... אני לא מאמין... אני רואה פה את הדגל המוכר... הדגל האהוב של הממלכה... רב החובל התקרב ושם הוא מצא את מיג'ל, שכבר זכה בוטריה ראשונים בתור הכובש החלוץ של האי!!! שעוד מאות בשנים יחלפו והאי הזה יהפך לאחד מהנכסים האימפריאליים ביותר למדינת ספרד... אבל גם לאחר מאות בשנים האי הזה תמיד יקרא על שם הכובש הראשון... הלא הוא מיודיענו מיג'ל... עד כאן המשל... משל גוי שמספר על גוים...

בעת נחזור אלינו...

זכינו ו"אתה בחרתנו מכל העמים" ואנחנו נתנינו ועבדיו של מלך מלכי המלכים הקב"ה... תפקידנו יועדנו בתור יהודים זה "היה ה' למלך על כככל הארץ"!! שה' יהיה למלך על כל הארציות... על כל המציאות כולה ביחוד גמור... בלי משהו שיוצא מן הכלל... ולצורך כך נשלחנו כאן לעולם להפלגה... המשימה שלנו היא: "ויאמר **כָּל** לעבדך ויברכו שם כבודך **ויגידו באיים צדקך**"!!! תפקידנו להגיע לכל הפינות הכי רחוקות... לכל האיים הכי נידחים... וגם שם להמליך את הקב"ה... והקב"ה שולח כל אחד ואחד מאיתנו לשליחות אחרת... יש חיל גולים... ויש חיל האויר ויש חיל הים... כל אחד נשלח למקום אחר עם דגל של כבוד שמים... אבל תכל'ס... **היעד הוא אחד ויחיד: והיה ה' למלך על ככככל הארץ!!!** שמלכותו יתברך בכככל משלה!!! שלא יהיה אי אחד... או דונם אחד שלא שייך למלכותו יתברך... ואכן קבוצת בחורים נשלחו לחיל הים... הם יצאו להפלגה לילית עם דגלים שכתוב עליהם בגדול: "ויתנו לך כתר מלוכה..." בתחילת הדרך הייתה התלהבות עצומה... איזה זכות יש לנו להרבות כבוד שמים... ולהרחיב את ממלכותו של הקב"ה בעולם... הם שרו בהתלהבות את הפיוט ויאיתו כל לעבדך... כתר יתנו לך ה' אלוהינו...

אבל לפתע!!!! באמצע הדרך... פתאום התקדרו העננים... ורוחות עזות התחילו לנשוב... הגלים התרוממו... והאניה הישבה להישרב... השריה הופסקה באחת... והחלפה בפאניקה... היסטריה... והגלים רק מתגברים יותר ויותר... **ולפתע טראח!!! האניה התהפכה ו... ומשבר...**

מיכאל נפל לתוך שאון הים... כל משברך וגליך עלי עברו... ניסיונות קשים ומרים... נפילות עמוקות... וגלים אדירים של מאבקי נפש ורוח עברו עליו... אל תשאל... שלא תדע... אבל מיכאל השתדל בכל הכח להחזיק ולהרים את הראש מעל המים... הוא נאחז בכל הכח בדף של ספינה... באיזה סדר א' עיפי... אל תתרגש... הוא לא למד מי יודע מה... אבל הוא השתדל לסחוב... הוא השתדל לשמור קשר עין עם חובת היהודי בעולמו... השתדל לשמור קשר עין עם אבא שבשמים... ואז בשארית כוחותיו הוא הגיע לאי בודד... הוא התיישב שם ופרץ בבכי... רבש"ע: התחלתי את הזמן בשיא הגדלות!!! הייתי בשיא השיטיון!!! הרגשתי כזו קירבה עצומה אליך... הרגשתי שאני מפליג בעיני רוחי לתת לך כתר מלוכה... יצאתי להפלגה מתוך כוונה להרחיב ולהרבות כבוד שמים... והנה... תראה לאיפה נפלת... איפה אני נמצא... כולי סחוט וסמרטוט... טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי כמעמקי מים ושכולת שטפתני... **ומה אני עושה כאן???**

ואז לפתע מיכאל תפס את עצמו!!!! רגע רגע רגע... בעצם בשביל מה הפלגתי... בשביל מה יצאתי לדרך...?? כל המטרה הייתה להרחיב ולהרבות כבוד שמים... כדי שזיאתיו כל לעבדך ויברכו שם כבודך ויגידו באיים צדקך... נו... אז הנה... **הגעתי לאיפה שתכנתתי!!!!**

רציתי לתקוע דגל של כבוד שמים באיים... אז הנה... הגעתי לאי...

נו... כעת לא נותר לי אלא לכבוש את האי הזה ולתקוע את הדגל של כבוד שמים חזק בקרקעית האי הזה ולהכריז בגאון שגם באי הזה "יתנו לך כתר מלוכה"!!!! מיכאל התגע... לקח את הדגל... תקע אותו חזק חזק על אדמת האי והתחיל לשיר את המנון הממלכה: **"ויאמר כָּל לעבדך ויברכו שם כבודך ויגידו באיים צדקך... ויתנו לך כתר מלוכה"!!!!**

לפני חצי שנה זיכני ה' והוצאתי ספר... **שם הספר הוא יומאן!!!**

בתמונת השער ניצבת דמות של ילד קטן שעומד מול גלי ים אימתניים והוא מחזיק בידים שלו דגל פיראטי שכתוב עליו בגדול: **יומאן!!!!**

והיו כאלו ששאלו: מה המשמעות של תמונת השער???

אז בהזדמנות זו אני אסביר: הילד הקטן הזה... הוא בחור צעיר שהגיע לשיבה... והתפקיד שלו הוא להיות חייל בצבא ה'... המשימה המוטלת עליו היא ש'יהיה ה' למלך על כל הארץ"!!!! יש כאן ארציות שצריך לכבוש למען ממלכות ה'... והארציות הן עדיין לא נכבשה לגמרי!!!! יש עדיין כמה איים רחוקים שעדיין לא נכבשו... עדיין לא התנוסס עליהם הדגל של כבוד שמים... ובשביל זה אנחנו פה... בשביל לגמור לכבוש את כל הארציות... שזיאתיו כל לעבדך... ויגידו גם באיים צדקך... ויתנו לך כתר מלוכה!!! שבכל מקום יתנוסס הדגל של כתר מלוכה...

זו המשימה שלנו בדרך זה!!! לגמור לכבוש את כל האיים הנידחים שעדיין לא נכבשו... אבל לא כל חייל נשלח לקרב!!! בשביל זה כל הבחורים נשלחים עכ"פ להפלגה... כולם ננסים לתיבת נח... ומשם יש פתאום מבצע פתע... והנה... מיכאל היקר שלנו התחיל את זמן חורף על רגל ימין... הוא סגר את עצמו בתוך תיבת נח ולמד ולמד בהתמדה וביגיעה... אבל מה נעשה שרצונו יתברך שיתקדש שמו לא רק בתיבת נח אלא גם שבאיים הרחוקים יגידו צדקך... **לפני!!!!** בשביל זה... לפתע הגיעה רוח סערה ותרומם גליו... יחוגו ויעונו כשיכור וכל חכמתם תתבלע... פתאום הוא נתקף במלחמות עולם... כל מיני פיתוים התחילו לפעוע בו כאש בנעורת... הוא הרגיש שהוא נורק בבת אחת לתוך המים הזידוניים... היו לו כמה מעידות רחניות קשות שהוא נסחף למרחקים עצומים שהוא לא דמיין אותם... עד שברגעים מסוימים הוא הרגיש שהיה... אני כבר אבוד... אני כבר לא אדע את הדרך חזרה... והו... הקב"ה כבר לא יקבל אותי בחזרה...

ואז... מתוך הסערה... ומתוך הגלים שסחפו אותו עמוק לתוך משברי הים... לפתע הוא רואה לנגד עיניו אי!!!! הוא מרח מהר חתר לשם... ואז הוא נעצר שם... סוף סוף הוא הניח את רגליו על אדמה יצוקה... הסופה אט אט נרגעה... מלחמת היצר נחלשה ואז... או התחילו להגיע הרגעים הקשים... רגע היאוש... איך זה קרה לי??? איך לא החוקתי מעמד??? תראה לאיפה הגעת?? תראה לאיזה שפל מדרגה צללת... הנה אני פה... נמצא תקוע באיזה אי... מי האמין... עד לפני שבועיים עשיתי שטייגן... הפלגתי בקדושה ובטהרה בתוך תיבת נח... למדתי שלושה סדרים... קמתי לתפילות... הכל... ופתאום רוח סערה הגיעה... והעיפה אותי לכל הרחוקות... והנה אני מוצא את עצמי פה שבר כלי... מרוסק לגמרי... בתוך האי הכבוד הזה...

הרגשה קשה מאוד!!!! מי שמורדה את התחושות האלו ש... ש... שלא ירים את היד... אין צורך... אנחנו מבינים אחד את השני בקודים...

נו... מה בעת עושים???? מה אני עושה פה בתוך האי הבודד הזה?? למה הגעתי לפה בכלל?? למה הקב"ה ככה זיק אתי לפה???

בחור יקר!!!! אל תשפחה... באנו כאן לעולם בשביל להמליך את ה'!!! בשביל שיתנו לך כתר מלוכה!!! איפה??? בכל מקום... ובכל מצב... משיח לא יגיע עד שהיה ה' למלך על ככככל הארץ... והיות ויש כמה איים נידחים שבהם הקב"ה עדיין לא מלך... **לפני!!!** הקב"ה שלח אותך... אתה החייל הנאמן שלו... הוא שלח אותך במיוחד לאי הזה בשביל שתמליך אותו כאן... **תפני:** בתוך הבית מדרש... הקב"ה כבר מלך!!! כשאתה יושב ולומד בהתמדה אתה ממליך את ה'!!! אבל מה קורה כשקרתה חליה מעידה...???. מה קורה כשקרה מה שקרה ואתה כעת מרגיש שנורקת רחוק רחוק... אי שם לאי הנידח ביותר...?? האם גם שם הקב"ה מלך??? האם גם בהסתרה שבתוך ההסתרה... האם גם שם נמצא השם יתברך??? **בשביל זה קרה מה שקרה!!!!** כדי שגם את החלל הזה תמלא בקדושת שמו יתברך!!! אל תשקע בעצבות... אל תכנס למיטה... אדרבה... קום!!! מי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות!!! כל פמליא של מעלה מחכה שתמלא את החלל הזה... שתניף את הדגל של כבוד שמים גם באי הנידח הזה!!!! קום!!! עמוד עמוד עמוד!!! קח כעת את דגל יומאן ותתקע יתד ותכריז: גם כאן נמצא השם יתברך!!! גם בניסיון הזה... וגם כאן אני מתחזק ואני תופס חיוזק וחזון הבייתרה...

תפני: ה' מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים!!! ישנם איים רחוקים מאוד... שברורות הקודמים לא היתה גישה אליהם... גם בדרות הקודמים רצו שה' יהיה מלך על כל הארציות... דא עקא שלא היתה להם גישה לכוה עוצמה ועומק של ארציות... מומילא לא היו להם את האפשרויות ואת הכלים לעשות את ה' למלך על כל הארץ... אבל בדרך שלנו שהארציות פרשה את רזעותיה הארוכות והשתלטה על כל פינה בעולם... ועומד לו בחור צעיר ומתמודד עם הניסיונות הכי קשים לבד לבד... זה לא כמו פעם... זה לא הקולנוע המליוני והשומר הצעיר של פעם... זה כמשיך קטן קטן שאף אחד לא יודע... ואתה לבד לבד... אתה יודע מה זה ה-לבד לבד הזה?? אתה יודע איך קוראים לזה?? **ויגידו באיים צדקך!!!!**

אתה נמצא באי!!! אתה מתמודד לבד לבד מול כל הארציות!!! ובידך לקחת דגל של יומאן!!!! ולהניף אותו בגאון ובגאווה ולשיר את המנון היהודי: ויאיתו כל לעבדך... ויגידו באיים צדקך ויתנו לך כתר מלוכה!!! **כן רבש"ע... כאן!!! באי הזה אני נתון לך כתר מלוכה!!!** בפירושו!!! אני נמצא כעת באי... לבד לבד... אף אחד לא כאן חוץ ממני... שטח הפקר... יש פה הפקרות מוחלטת... יש לי פה אפשרות לגלוש ולעבור על כל העבירות שבתורה... **אבל לא!!! פה!!!** מהמקום הזה אני מופיע ופורש!!! ומתנתק!!! ושובר את המכשיר הזה ומפניך נאמנות אליך יתברך!!!! ובוה אני פורש דגל של ממלכות שמים ומכריז: והיה ה' למלך על כל הארץ!!!! על כל הארציות!!!!

רבש"ע כבשתי לך את האי הזה!!! אתה מלך על האי הזה!!!

בחור יקר: קירבת את הגאולה... האי הזה עדיין לא היה כבוש... הפינה החשוכה הזו הייתה חלל ממלכות שמים... ואתה... בזה שהתמודדת מהמקום הזה... והתרוממת מהמקום הזה והכרזת שם שאין עוד מלבדו... הרי מלאת את החלל הזה בקדושת ה'... האי הזה הוא חלקך מכל עמלך... הוא חלק פרטי ואישי שלך בעולמך הנצחי...